

[Krag.]

af Erhvervets Indtjeningsmuligheder eller eventuelt ad begge Veje? Og her er det, at vi mener, at Regeringspartierne og Regeringens Betragtning er alt for ensidig, naar man nu sætter ind ad den Vej, som her er peget paa, og som i store Træk, paa visse Punkter i hvert Tilfælde, minder meget stærkt om Regeringens første Indsats til Støtte for Landbruget i Oktober 1931. Man sigter ensidigt, kan jeg sige, paa Renten, paa at skaffe Midler, hvorigennem man kan lade Befolkningsklasser uden for Landbruget paatage sig Byrden af en Del af Landbrugets Gæld; man sigter ensidigt paa Rentelettelse, og det foreliggende Lovforslag og for øvrigt ogsaa den Udvalgsbetænkning, hvorpaa Lovforslaget hviler, gør i det væsentlige det samme.

Vi fra vor Side erkender fuldt ud, at Renteproblemet er et Hovedproblem i denne Forbindelse, og at man næppe kommer Spørgsmaalet igennem og faar skabt Betyggelse for Hovederhvervet i den kommende Tid, uden alvorligt, og alvorligere end Tilfældet hidtil har været, at beskæftige sig med Renteproblemet, thi det er rigtigt, som det er oplyst ved saa mange Lejligheder, og hvad der jo foreligger en saa overordentlig omfattende Statistik over, at Landbrugets Gæld i Forhold til Værdierne, i hvert Tilfælde saaledes, som de takseres til Beskatning, er blevet i de senere Aar væsentlig forøget. I den Vinding Kruseske Betænkning findes der jo Oplysninger i saa Henseende, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Olufson brugte, men rigtignok paa en Maade, som jeg finder temmelig uheldig, idet det ærede Medlem nævnte to Procentsatser, 42,8 og 67,5, for Landbrugsgældens Procentandel i Værdierne, henholdsvis i 1909 og 1926. Men der er rigtignok den store Fejl ved disse Tal, som det ærede Medlem Hr. Olufson benyttede, at de hver for sig kan være rigtige nok, men det ene angaar rigtignok Behæftelsen i Procent af Panteværdien og det andet Behæftelsen i Procent af Vurderingssummen, og det ærede Medlem Hr. Olufson, som er saa vel inde i Forholdene vedrørende Vurderingen af Landbrugsejendomme, har her gjort sig skyldig i en Fejl, som jeg ikke tvivler om, at det ærede Medlem, naar han bliver gjort opmærksom derpaa, vil skynde sig at rette fra denne Plads.

Jeg skal ikke i de Bemærkninger, jeg her skal gøre, komme i synderlig Grad ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, men skal begynde med at gøre nogle Bemærkninger til Lovforslagets Afsnit I, Rentekonverteringen, som jo er Udtryk for, at man nu ønsker at gennemføre paa rationel Vis den Konverteringsordning, som vi paabegyndte ved den Lovgivning, der etableredes sidste Efteraar før Jul, og det kan vi fra vor Side kun hilse med Tilfredshed. Vi erklærer os gerne rede til at samvirke med den højtærede Indenrigsminister til disse Bestemmelers Ophøjelse til Lov.

Vi føler os overbevist om, at det fra alle Sider vil blive hilst med Tilfredshed, om den Overgangstilstand, som Konverteringen foranlediger i finansiel Henseende, gøres kortest mulig, ligesom det maa hilses med Tilfredshed, om den kan gennemføres serievis og ikke ved en Prøvelse af den enkeltes Forhold. Naturligvis forudsætter dette, hvad den høje Regering ogsaa har været fuldkommen klar over, at de nødvendige Midler til Konverteringens Gennemførelse er til Stede. Desværre forekommer det mig, at man i saa Henseende efter den Ordlyd, som Bemærkningerne derom har, staar paa lidt svage Fødder; man kan nemlig ikke gøre Lov af disse Bestemmelser og sætte det hele i Gang, medmindre man har fuld Vished for, at de fornødne Kontanter er til Disposition, og kan angive over for den enkelte Kreditinstitution, gennem hvilken Bankinstitution den kan tilvejebringe det fornødne; det siges jo her, at med Hensyn til den praktiske Gennemførelse af Konverteringen er der ført Forhandlinger med Nationalbanken og af denne med andre interesserede Pengeinstitutioner, saaledes at der er Grundlag for at antage, at den fornødne finansielle Baggrund for Konverteringens hurtige Gennemførelse vil kunne sikres. Jeg gaar ud fra som givet, at der, inden Forhandlingerne om denne Sag slutter, og inden en Konverteringsordning serievis som den, her foreslaas, gennemføres, tilvejebringes den fulde Sikkerhed i saa Henseende.

Men i denne Forbindelse er der efter min Mening to Spørgsmaal, som har deres store Interesse — Enkeltheder skal jeg, som sagt, i øvrigt ikke komme ind paa. Der er visse Spørgsmaal, som rejser sig i